

[Eva Ree.]

i børnetilskudsloven om erstatning for mistet arbejdsfortjeneste i anledning af svangerskab og fødsel.

Til sidst vil jeg lige gøre opmærksom på det bilag, der følger med betænkningen. Det er foranlediget af en artikel i spastikerbladet om skattefrihed i forbindelse med forsorgslovens ydelser efter §§ 70 og 73. Det fremgår af socialministerens svar, at der ikke bør ske nogen skattemæssig forskelsbehandling.

Da udvalget som nævnt enstemmigt indstiller lovforslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, ministeren har stillet, skal jeg anbefale forslaget.

Valbak: Der er tre ting, jeg vil hæfte mig ved.

Under første behandling blev spørgsmålet rejst om det hensigtsmæssige i på længere sigt at opretholde de nuværende former for frihedsberøvelse for forsømmelige bidragsskyldige. Jeg er glad for de oplysninger, vi har fået i udvalget om det spørgsmål. Oplysningerne viser, at man i flere af de spurgte kommuner er begyndt at stille sig selv det samme spørgsmål. Oplysningerne viser også, at man i Sverige for længst er gået bort fra at anvende fængsel, som kun kan virke yderligere nedbrydende på folks sociale holdning. Jeg beder om, at der ved først givne lejlighed igangsættes undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at nå frem til foranstaltninger, eventuelt fortsatte tvangsforanstaltninger med pædagogisk sigte og med pædagogisk indhold. Man kunne måske begynde med at bede socialforskningsinstituttet foretage en cost-benefit analyse til belysning af økonomien i de nuværende foranstaltninger.

I udvalget har vi beskæftiget os en del med indhold af og anvendelsesområde for § 73, et spørgsmål, jeg var inde på ved første behandling. Det fremgår af betænkningen, hvordan overlapning i forhold til § 70 søges undgået. Vi har jo mange lovforslag til behandling i denne samling, og derfor er jeg enig i, at man skal ikke gå ind i alle detaljer, men jeg vil også kun henlede ministerens opmærksomhed på, at de formelle regler i § 73 nok ikke ganske modsvarer praksis. I praksis hjælpes i henhold til § 73 mange børn, der, hvis forældrene ville, kunne om-

fattes af særfor sorgens bestemmelser. Det har jeg ikke noget imod, tværtimod, hvilket jo også fremgik af, hvad jeg sagde under første behandling, men skal praksis dækkes ind af de formelle regler, bør vi nok strengt taget ved passende lejlighed have slettet det lille ord „kan“ i paragraffens 6. linje.

Det tredje, jeg ville sige, er, at ministerens ændringsforslag kan vi naturligvis, som også omtalt af fru Grethe Philip for lidt siden i en anden forbindelse, anbefale. Vi kan anbefale lovforslaget som helhed.

Kurt Brauer: Ud over den almindelige anbefaling af lovforslaget og ændringsforslagene, som jo alle giver, finder jeg anledning til at takke ministeren for hendes beredvillighed til at se på administrationen af § 53 om hjælp til tuberkuloseramte samt for ministerens vilje til at holde et vågent øje med, at klienterne bliver effektivt informeret om ankereglerne i forbindelse med denne lovgivning. Jeg fremførte disse ting under lovforslagets første behandling, og jeg er meget glad for, at ministeren har accepteret, at de bliver omtalt i betænkningen så positivt, som tilfældet er.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg takker udvalget, og jeg takker ordførerne for den behandling, lovforslaget har været undergivet, for det hurtige og grundige arbejde, der er udført, og for de anerkendende udtalelser, der er fremsat i dag.

Der er enkelte spørgsmål, som jeg er blevet bedt om en besvarelse af. Bl. a. rejste fru Lis Møller spørgsmålet om, hvorvidt en familie, som har et handicappet barn, og hvor begge forældre ellers normalt ville have erhvervsarbejde, kan få dækket udgifterne til ekstra hjælp. Om de kan det, vil afhænge af, om familien, hvis den havde et normalt barn på f. eks. 14-15 år, kunne klare det uden ekstra pasning, og handicappet medfører, at der må pasning til; i så fald vil de kunne få dækning. Det må være kriteriet, vi skal gå frem efter her.

Så rejstes spørgsmålet om forsorgslovens § 70, og fru Eva Ree har også nævnt den artikel, der brugte udtrykket „lovsjusk“. Jeg synes, det var et noget forkert udtryk at anvende, for forholdet er netop det, at man ønskede at få en nærmere afgrænsning og identificering af, hvilke ydelser der efter § 70